

[אוצר החכמה]

משכבו להנצל מאי נוחיותו⁶⁷], הרי הוא בגדר מצטער שפטור מן הסוכה. (ג) קיי"ל שאסור לעשות שום תשמיש בזוי בהסוכה כדי שלא יהיו המצוות בזויות עליו. הרי שגם ע"פ הלכה קדושת הסוכה חמורה היא [ויש אומרים שקדושתה גדולה מקדושת בית הכנסת⁶⁸, ויש אומרים דמי שעושה בסוכה דבר שיש בו משום ביזוי מצוה עובר בזה על מצות עשה דאורייתא⁶⁹]. ועאכו"כ, שע"פ המבואר בתורת הסוד שבסוכה מאירים אורות נעלים ביותר, הרי קדושת הסוכה נעלה ביותר, [וכמ"ש בספר ש"ך עה"ת שם ד"על כן צריך לשבת בה באימה ויראה בבושה וענוה ואל ימשך אחר אכילה ושתי' שלא יבא לידי נבלה כו', וכמה בני אדם חושבין שיושבים בצל סוכה והם חוץ ממנה שמי שהוא... מכווין לישב בצילא דמהימנותא סוכה קולטתו, ואם לאו סוכה פולטתו כו"י], אשר על כן (ג) מי שלומד, יודע ומבין (ער דערהערט און ער לעבט מיט דעם ענין פון) עוצם קדושת הסוכה וחומר הענין ד"ביזוי סוכה" ר"ל, אינו מרגיש בנוח לעשות דברים בתוך הסוכה שלפעמים לא יהיו בהתאם לקדושת הסוכה. ועל כן, חסידים הראויים לשמם, אף שאינם בעלי מדריגות נעלות אשר מרגישים את האורות וכו' מכל מקום כיון שהם הוגים ומתעסקים ומתעמקים בתורת החסידות אשר בה מבואר ומודגש עוצם קדושת הסוכה⁷⁰, חוששים הם שמא על

67. זה לשון שו"ע רבינו אור"ח סתר"מ ס"ה: לא חייבה תורה לישב בסוכה אלא כדרך שאדם דר בביתו כל השנה לפיכך מי שהוא מצטער בישיבת הסוכה וכשיצא ממנה ינצל מן הצער פטור מן הסוכה שאף בכל השנה אין אדם דר במקום שהוא מצטער, עכ"ל. ושם סתר"מ ס"ד: כללו של דבר לעולם ידמה עליו סוכתו כאלו היא ביתו וכל דבר שלא היה עושה חוץ לביתו לא יעשה חוץ לסוכתו... כל טרחא יתירה שאין האדם מצטער ומונע את עצמו מטרחא זו כדי לישב בביתו בקביעות אין מחויב לטרוח כדי לישב בסוכתו בקביעות, עכ"ל.

68. ב"פסיקות ועיונים בעניני ד' מינים וסוכה" להרה"ג ר' הרב יצחק זילברשטיין שליט"א, (נדפסו בקובץ מורי' שנה שמונה עשרה, גליון א-ב (רה - רו) - תשרי ה'תשנ"ב) אות יא (עמוד קו - ע"ד "קדושת סוכה") הזהיר דכשעושים ברית מילה בתוך הסוכה יש להזהר מחמת קדושת הסוכה לא להחליף חיתולים לפני הברית בסוכה. ושם סיפר: ה"קהלות יעקב" הי' סנדק בסוכות, והמוהל עמד להחליף את חיתול התינוק שהי' מלוכלך בצואה. צוה ה"קהלות יעקב" זצ"ל להוציאו מן הסוכה ושם להחליפו. כך שמעתי מהרב נתן הרציג שליט"א. והוסיף הגר"י זילברשטיין, וז"ל: "וצ"ע אם הי' נוהג כך גם בבית הכנסת, דיתכן שקדושת הסוכה היא גדולה יותר משום שהיא חפצא של מצוה בעצמותה, משא"כ בבית כנסת דמתפללים בו אך איננה חפצא של מצוה בעצמותה. ועוד, דבסוכה אסור להחזיק כלי שתי' משא"כ בביכנ"ס, והוא משום דסוכה היא תשבו כעין תדורו, ואין אדם מחזיק בחדרו המפואר (טיטול) [חיתול] של תינוק ואף שאין לו דין צואה לא גרע מכלים מלוכלכים משא"כ בתי כנסת שאין בהם הלכה זו".

69. ראה שו"ת תשורת שי מהדורא תנינא סימן קכ"ב שמסיק דמי שמשתיין בסוכה עובר בזה על איסור דאורייתא. אבל ראה שו"ת מנחת אלעזר ח"ד סימן ע"ג [הר"ד בקיצור בדרכי חיים ושלום סימן תשעד] דמותר להשתין בכלי בהסוכה, "וכן נהגו צדיקים וגדולי עולם שישנו בסוכה גם אם הצטרכו לפעמים להשתין בלילה בעביט".

70. יש להעיר ממ"ש באגה"ק שבסו"ס נועם אלימלך, וז"ל: ושאלתי אדוני אבי מורי ורבי נ"י שיאמר לי מפני מה משנים הנוסחאות שבתפלה והשיב לי כך הלא הבית יוסף ז"ל שהוא ראש הפוסקים, הוא ז"ל מביא אלו הנוסחאות, ואח"כ בא הרמ"א ז"ל שהוא ג"כ ראש לכל הפוסקים איזן וחקק כל התיקונים על מכונם בפני כללות ישראל, וראה בנוסחא זו שהוא אור גדול ואין העולם כדאי להשתמש בו והעמיד לנו נוסחא אשכנזית